

Chapter 4

VIEWS OF PRESCHOOL TEACHERS CONCERNING EMOTIONAL INTELLIGENCE AND PRESCHOOL TEACHERS

Sayime ERBEN KEÇİCİ¹

1. INTRODUCTION

The emotions individuals have and the behaviors stemming from these emotions have been a field of study for many branches of science. The most fundamental reason for this is that emotions possess the power to guide individuals' behaviors in all periods of their lives. As social beings, individuals find themselves in various emotional states through their experiences from the moment they are born. Individuals are faced with many situations that require them to understand their emotions in the process of adaptation to life, bring them under control, express their emotions appropriately and at the same time be able to recognize others' emotions (Başal, 2004). Many skills used in life derive their power from ideas and emotions. Individuals' emotional intelligence is as effective as their ideational intelligence in attaining their desired goals and leading their lives efficiently. The concept that promotes this idea today is the concept of Emotional Intelligence (Yavuz, 2002, sp. 13).

The term Emotional Intelligence was first used in 1990 by psychologist Peter Salovey, of Yale University, and psychologist John Mayer, of New Hampshire University. The eponyms of the term

¹ Assos. Prof. Necmettin Erbakan University, sayime_erbena@yahoo.de

employees, teachers and parents and ensuring their participation in educational processes directly or indirectly, making teachers within the classroom and the whole school personnel observe the students actively, encouraging behaviors enhancing emotional intelligence and acting as good models. Besides, developments in students' emotional intelligence levels should be measured at regular intervals and meetings should be held to share the results and the evaluations with the school and parents (Somuncuoğlu, 2005).

By virtue of the qualitative research traditions, the findings obtained from cases studies like this suggest that the case in point be supported further through multiple data collection instruments; they are not intended to be generalized. In this context, it should not be forgotten that the number of experiences should be increased so that the benefits of experiences can emerge. Similar studies conducted on emotional intelligence should be spread to all class levels, namely preschool, elementary and secondary education and replicated on larger and diverse samples.

REFERENCES

1. Akman, B. and Gülay, H. (2008). A Comparison of Social Skills of 6-Year Old Unprotected Children and 6-Year Old Children Living with Their Family. *Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü*, 11(19), 23–29.
2. Avcioğlu, H. (2007). Sosyal Becerileri Değerlendirme Ölçeğinin Geçerlik ve Güvenirlilik Çalışması (4–6 Yaş). *AİBÜ Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(2), 87- 101.
3. Başal, H. A. (2004). Gelişim ve Psikoloji: Nasıl Mutlu Bir Çocuk Yetiştirebiliriz?, 2. Baskı, İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
4. Bowlby, J. (1997). Attachment and loss, Vol. I. Attachment, Australia: Pimlico.
5. Boyle, E. A. (2006). The Effects of Parent-Child Early Literacy Intervention on Children's Phonemic Awareness and Preliteracy Skills, Unpublished Doctoral Dissertation. Baltimore, Maryland: The John Hopkins University.
6. Bracken, St. S., and Fischel, J. E. (2007). Relationships between social skills, behavioral problems, and school readiness for Head Start children. *NHSA Dialog*, 10, 109–126.
7. Brewer, J. A. (2007). Early Childhood Education, Preschool Through Pri-

- mary Grades, Sixth Edition. Pearson Education-Allyn & Bacon, USA
8. Ceylan, Ş. (2009). Vineland sosyal- duygusal erken çocukluk ölçeğinin geçerlik-güvenirlilik çalışması ve okul öncesi eğitim kurumuna devam eden beş yaş çocuklarının sosyal-duygusal davranışlarına yaratıcı drama eğitiminin etkisinin incelenmesi. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
 9. Eisenberg, N. and Fabes, R. (1995). The relation of young children's vicarious emotional responding to social competence, regulation, and emotionality. *Cognition and Emotion*, 9 (2/3), 203- 226.
 10. Farrer, S. (2004). School-based program promotes positive behaviour, reduces risk factors for drug use other problems. *Nida Notes*. National Institute on Drug Abuse, 18 (6), 1-6.
 11. Greene, J. O. and Burleson, B. R. (2003). *Handbook of Communication and Social Interaction Skills*, Lawrence Erlbaum Associates, New Jersey, USA.
 12. Greenberg, M. T. (1997). Promoting social and emotional competence: The PATHS Curriculum and the CASEL Network. *Reaching Today's Youth*, 49-52.
 13. Goleman, D. (2005). Çev: Banu Seçkin Yüksek. *Duygusal Zekâ: Neden IQ'dan Daha Önemlidir? Varlık Yayınları*, İstanbul.
 14. Goleman, D. (1996). *Duygusal Zeka*. (Çev. B.S.yüksel) Varlık Yayınları, İstanbul.
 15. Güneysu, S. (1999). Çok yönlü zeka ve eğitimde drama. *Türkiye 1. Drama Liderler Buluşması*. Ankara: Oluşum Tiyatrosu ve Drama Atölyesi, 45-52.
 16. Günindi, N. (2008). *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Devam Eden Altı Yaş Çocuklarının Sosyal Uyum Becerileri ile Anne-Babalarının Empatik Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
 17. Harrington R. (1995). Affective disorders. In: Rutter M, Taylor E, Hersov L, eds. *Child and Adolescent Psychiatry. Modern Approaches*. Oxford, Blackwell Science, p. 330-50.
 18. Hyson, M. (2004). *The emotional development of young children: building an emotion-centered curriculum*. 2. Baskı, New York: Teachers College Press.
 19. Işık, M. (2007). *Anasınıfına Devam Eden Beş-Altı Yaş Çocuklarına Sosyal Uyum ve Beceri Ölçeğinin Uyarlanması ve Uygulanması*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
 20. Keogh, B. K. (2003). *Temperament in the classroom*. Baltimore: Brookes Publishing.
 21. Kırtıl, S. (2009). İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin duygusal zeka düzeyleri ile yaşam doyumu düzeylerinin incelenmesi, Yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
 22. Kocayörük, A. (2004). *Duygusal zeka eğitiminde drama etkinlikleri*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
 23. Konrad, S. (2001). *Duygusal zeka sayesinde başarılı bir hayat: Duygularla*

- güçlenmek. İstanbul: Hayat yayıncılık.
24. Kurt, F. (2007). Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Devam Eden Beş-Altı Yaş Çocuklarının Sosyal Uyum Becerilerine Proje Yaklaşımlı Eğitim Programlarının Etkisinin İncelenmesi, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
 25. Kusche, C. A. and Greenberg, M. T. (1994). The PATHS Curriculum. Seattle: Developmental Research and Programs.
 26. Lawhon, T. and Cobb, J. B. (2002). Routines That Build Emergent Literacy Skills in Infants, Toddlers, and Preschoolers. *Early Childhood Education Journal*, 30(2), 113-118.
 27. Maboçoğlu, F. (2006). Duygusal Zeka ve Duygusal Zekanın Gelişimine Katkıda Bulunan Etkenler, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Ankara Üniversitesi SBE.
 28. Maccoby, E. E. (2000). Parenting and its Effects on Children: on Reading and Misreading Behavior Genetics. *Annual Review of Psychology*, 51, 1-27.
 29. Mayer, J. D. and C. D. Cobb (2000). Educational Policy on Emotional Intelligence: Does it Make Sense? *Educational Psychology Review*, 12 (2), 163 - 183.
 30. Mecklem, G. L. (2008). Practitioner's guide to emotion regulation in school-aged children. Springer Science+Business Media, New York, USA: Springer edition
 31. Novick, R. (2004). Early years are learning years. NAEYC.
 32. Öztürk, A. (1999). Öğretmen yetiştirmede yaratıcı drama yöntemiyle işlenecek tiyatro dersinin öğretmen adaylarındaki sözel iletişim becerilerine etkileri. *Eğitimde Tiyatroda Yaratıcı Drama, Çağdaş Drama Derneği Bülteni*, 3(4), 33- 35.
 33. Roitman, J.D. (2000). Emotional Intelligence: The Heart is Smarter than the Brain. University of Colorado, USA.
 34. Salah, A. A. (2006). İnsan ve Bilgisayarda Yüz Tanıma, Uluslararası Kognitif Nörobilim Sempozyumu, Mayıs 2006, Marmaris, Turkey.
 35. Sağlam, T.(1997). Eğitimde drama. VI. Uluslararası Eğitimde Drama Semineri, Drama Maske Müze. Yayına Hazırlayan: İnci San. Ankara: Çağdaş Drama Derneği, 33-35.
 36. Salovey, P. et. al. (2000). *The Handbook of Positive Psychology*, Oxford University press.
 37. Salovey, P. & J.D. Mayer (1990). Emotional Intelligence. *Imagination, Cognition, and Personality*, 1(9), 185-211.
 38. Satir, V. (1994). *Peoplemaking*. London: Souvenir Press Ltd.
 39. Shedd, M. K. (2005). Parent Behavior Change in Developing Literacy Skills in Young Children, Unpublished Master's Thesis, Michigan State University, Michigan.
 40. Somuncuoğlu, O.(2004). Durumlu Öğrenmenin Duygusal Zekâ Yeterliliklerinin Geliştirilmesine Etkisi, Yayınlanmamış Doktora Tezi, A.Ü.Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara

41. Sung, E. and Son, M. (2000). Depression in children and adolescents. *American Family Physician*, 62(10): 297-308.
42. Tanrıöver S. (1995). Depresyon. III. Anadolu Psikiyatri Günleri. In: Bekaroğlu M, ed. *Çocukluk çağı depresyonunda tarihsel geçmiş*. Trabzon: Karadeniz Ruh Sağlığı Derneği, 2, 306-314.
43. Türnüklü, A. (2000). Eğitim Bilim Araştırmalarında Etkin Olarak Kullanılabilecek Nitel Araştırma Tekniği: Görüşme. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 24, 543-559
44. Ulutaş, İ. (2005). Anasınıfına devam Eden 6 Yaş Çocuklarının Duygusal Zekalarına Duygusal Zeka Eğitiminin Etkisi: Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi EBE.
45. Ünver, G. et. al. (2010). Ortaöğretim Alan Öğretmenliği Tezsiz Yüksek Lisans Derslerine Öğretim Elemanı Bakışı: Ege Üniversitesi Örneği. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 155 (35), 63- 77
46. Walker, H. and Golly, A.M. (1999). Developing behavioral alternative for antisocial children at the point of school entry. *The Clearing House*, 73 (2): 104-106.
47. Wasylyko, Y. and Stickle, T. (2003). Theatre and Pedagogy: using drama in mental health nurse education. *Nurse Education today*(23), 443-448.
48. Webster-Stratton, C. and Reid, M. J. (2004). Strengthening social and emotional competence in young children the foundation for early school readiness and success. *Infants and Young Children*, 17 (2), 96-113.
49. Webster-Stratton, C. (1999). How to promote children's social and emotional competence. London: Paul Chapman.
50. Yavuz, K. E. (2002). 7-12 Yaş Dönemi Çocuklarda Duygusal Zeka Gelişimi, *Özel Ceceli Okulları Eğitim Dizisi*, 4, 13- 21.
51. Yavuzer, H. (2001). *Yaygın Anne-Baba Tutumları*. Ana Baba Okulu. İstanbul: Remzi Kitapevi.
52. Yıldırım, A. and Şimşek, H. (2003). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayınları
53. Yılmaz, K. and Altinkurt, Y. (2011). Göreve Yeni Başlayan Özel Dershane Öğretmenlerinin Kurumlarındaki Çalışma Koşullarına İlişkin Görüşleri. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 11 (2), 635-650.